

भक्तान्क लागून । संकश्टां वेळार येता धांवून । ताणेंच म्हाका थंय धाडून । करपाक लायलें रक्षण भक्ताचें ॥१९३॥
हो तर प्रत्यक्ष अणभव आयलो । वीरभद्राप्पाक धांवडावन घालो । चनबसाप्पाक संकश्ट मेकळो केलो । करणी ही
सगली देवाची ॥१९४॥ आसूं, भर म्हजी चिलीम आतां । ओडून म्हज्या घरा वतां । तूंय चल तुज्या गांवांत आतां ।
आसूं दी लक्ष म्हज्या नांवांत ॥१९५॥ अशें म्हणून चिलीम ओडली । सत्संगाची खोशी मेळयली । थंयच्यान परतीची
वाट धरली । धादोसलों परम हांव अंतरांत” ॥१९६॥ संतसज्जनानो तुमच्या आशिर्वादान । रचिल्लो भक्त हेमाडपंतान ।
जय अणकारीत श्रीसाईसच्चरितांतल्यान । श्रीसाईमुखश्रूत कथाकथनं नांवाचो हो सत्तेचाळिसावो अध्याय सोंपता
हांगाच ॥

॥ श्रीसद्गुरूसाईनाथार्पणमस्तु ॥ शुभं भवतु ॥

